

“अनूदानज्ञपीडेव ममेयं मानसी यथा ॥”

इति प्राचः ॥

मानसतापो यथा,—

“कामक्रोधभयद्वेषलोभमोहविषादजः ।

शोकान्ध्यावमानेभ्यः मात्स्न्यादिभयन्तथा ॥

मानसोऽपि द्विजश्रेष्ठ । तापो भवति नैकधा ॥”

इति विष्णुपुराणे ६ अंशे ५ अध्यायः ॥

त्रिविधमानसकर्म । यथा,—

“परद्रव्यैर्बन्धुभिर्मानसनिश्चितन्तनम् ।

वितथाभिनवेशश्च त्रिविधं कर्म मानसम् ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

मानसरोगा यथा,—

कामक्रोधलोभमोहभयाभिमानदेव्यपेणुन्ध-
विषादेभ्योऽह्यामात्स्न्यप्रभृतयः । अथवा ।

उन्मादापस्माररुच्छ्वाभ्रमतमः संन्यासप्रभृतयः ।

इति भावप्रकाशः ॥३॥ (मनसा सङ्ख्येन हत-

मित्यम् ।) सरोवरविशेषः । इति मेदिनी ।

से, ३१ ॥ स च कैलासे ब्रह्मणा निर्मितः ।

यथा,—

“कैलासश्चापि दुष्कथो दानवैर्नेत्रेण कम्पितः ।

यत्तराजसगन्धर्वैर्निर्द्वं सेवितकन्दरः ॥

श्रीमान्मनोहरश्चैव निर्द्वं पुष्पितपादपः ।

हेमपुष्करसंरुद्धं तेन वैखानसं सरः ॥

कम्पितं मानसश्चैव राजहंसनिधिवितम् ॥”

इति महाभारते हरिवंशे नारसिंहे २२८ अः ॥

अपि च ।

“कैलासप्रसूते राम । मनसा निर्मितं परम् ।

ब्रह्मणा नरशार्ङ्गं । तेनेदं मानसं सरः ॥

तस्मात् सुखाव सरसः साधोभ्यासपगृहते ।

सरः प्रवृत्ता शरयूः पुण्या ब्रह्मसरश्चुता ॥”

इति रामायणे आदिकाण्डे २४ सर्गः ॥३॥

(पुं, नागविशेषः । यथा, महाभारते । १। ५। ३१ ६ ।

“अमाहृतः कामठकः सुविधो मानसी ययः ।”

शाल्मलीहोपस्य वर्षविशेषः । यथा, मातुस्ये ।

५३ । २३ ।

“श्वेतश्च हरितश्चैव जीमूतो रोहितस्तथा ।

वैद्युतो मानसश्चैव केतुमान् सप्तमस्तथा ॥”

पुष्करहोपस्यप्रसूतविशेषः । यथा, मातुस्ये ।

“द्वीपार्हस्य परिशिप्तः पश्चिमे मानसी गिरिः ॥”

मानसजपः, पुं, (मानसेन कृतो जपः ।) धिया

वर्णश्रेण्युच्चारणम् । यथा,

“धिया यद्वरश्रेणीं वर्णशरपदात्मिकाम् ।

उच्चरदर्थमुद्दिश्य मानसः स जपः स्तुतः ॥

तच्छपे नियमो नास्त्येव । तथा च ।

“अमुचिर्वा शुचिर्वापि गच्छंस्तिष्ठन् स्वप-

त्रपि ।

मन्त्रेकप्ररणो विद्वान् मनसेव समभ्यसेत् ॥

न दीपो मानसे जाप्ये सर्वदेष्टोऽपि सर्वदा ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

मानसतीर्थं, स्त्री, (मानसं तीर्थमिव । रागाद्य-

भावात् तथालम् ।) रागादिरहितं मनः ।

यथा,

कृत उवाच ।

“तीर्थानि कथितान्येवं भौमानि मुनिसत्तम ।

मानसानीह तीर्थानि फलदानि विशेषतः ॥

मनो निर्मलतीर्थं हि रागादिरनाविलम् ॥”

इति नारसिंहपुराणे ४६ अध्यायः ॥

मानसपूजा, स्त्री, (मानसकृता पूजा । शाक-

पार्थिववत् समासः ।) मनोरचितद्रव्यकरणाक-

सपथ्या । यथा, हृत्पद्ममध्ये देवीं विभाष्य

कुण्डलीपान्नसंख्येन सहस्रारान्धतेन पादं देव्या-

श्चरणे दद्यात् । ततो मनश्चार्थं दत्त्वा सहस्र-

दलपद्मं हृत्कारणलितपरमान्धतजलेन आचम-

नीयं सुखे । पञ्चविंशति तत्त्वेन गन्धश्च ।

अहिंसां विज्ञानं क्षमां दयां अलोभं अमोहं

अमात्सर्यं अमायां अनहङ्कारं अरागं अद्वेषं

इन्द्रियाणि द्वादश एतानि पुण्याणि च प्रदाप-

येत् । ततस्तेजोरूपं दीपं वायुरूपं धूपं दद्यात्

अम्बरं चामरं दर्पणं स्तूयं चन्द्रं कुञ्जं पद्मं

मेखलां आनन्दं हारसुतमं अनाहृतध्वनिमयीं

घण्टां निवेदेयेत् । ततः सुधारसामुधिं मांस-

पर्वतं ब्रह्माण्डपूरितं पायसश्च दत्त्वा ।

“मनोनर्तनसत्तालेः प्रहङ्गारादिरसोद्भवेः ।

वृत्तेर्गौतेशे वाद्येषु तोषयेत् परमेश्वरीम् ॥”

एवं संपूज्य अभेदेन जपः कार्यः । इति तन्त्र-

सारे त्रिपुराप्रकरणम् ॥ * ॥ मानसैर्गुरुपूजा

यथा, नीलतन्त्रे ।

“ततो मानसगन्धाद्यैः पूजयेत् स्वस्वरुद्रया ।

कनिष्ठा पृथिवीतत्त्वं तद्योगाङ्गन्धयोजनम् ॥

अङ्गुष्ठो गगनं तत्त्वं तेनेव पुण्ययोजनम् ।

तन्त्रेण वायुतत्त्वं स्याद्गुपं तेनेव योजयेत् ॥

अनामा जलतत्त्वं स्यात्तेनेव योजयेच्च क्रमः ।

ततस्तु वाग्भवं जप्यादष्टोत्तरशतं सुधीः ॥

जपं समर्थं भक्त्वा च प्रथमेहृद्वज्जुवि ॥”

अपि च ।

“मिथुनं चिन्तयित्वा तु मानसेरुपचारकैः ।

भौतिकैः पूजयेद्दिद्वान् सुद्रामन्त्रसमन्वितैः ॥

भूय्याकाशमरुदङ्गिवारिमन्त्रैः सविन्दूकैः ।

कनिष्ठाङ्गुलितन्त्रेण्यौ मध्यमानामिके तथा ॥

अङ्गुष्ठेन समायोगान्बुद्धाः पञ्च प्रकीर्त्तितः ।

पृथियात्मकगन्धः स्यादाकाशात्मकपुण्यकम् ॥

धूपो वायुत्मकः प्रोक्तो दीपो वज्रात्मकः परः ।

रसात्मकश्च नैवेद्यं पूजा पक्षोपचारिका ॥

ततस्तु वाग्भवं जप्यादष्टोत्तरशतं सुधीः ॥”

इत्यनूदानकल्पः ॥

अन्य च ।

“मानसेरुपचारैश्च संपूज्य कल्पयेत्सुदा ।

गन्धं भूय्यात्मकं दद्याद्भावपुण्यं ततः परम् ॥

धूपं वायुत्मकं देयं तेजसा दीपमेव च ।

नैवेद्यमष्टतं दद्यात् पानीयं वरुणात्मकम् ॥

अम्बरं सुकुरं दद्याच्चामरं कुञ्जमेव च ।

तन्त्रमुद्राविधानेन संपूज्यात्मगुरुं जपेत् ॥

यथाशक्ति जपं कृत्वा समाप्य कवचं पठेत् ॥”

इति कङ्कालमालिनीतन्त्रम् ॥

पूजाक्रमस्तु । निजगुरुं ध्यात्वासुकानन्दनाथा-

सुकप्रक्षान्नाग्नीपाडुकां पूजयामीति मानसे-

र्गत्वाच्चतकुसुमेरुचैयेत् । कनिष्ठाभ्यां लं पृथि-

यात्मकं गन्धं समर्पयामि नमः । अङ्गुष्ठाभ्यां हं

आकाशात्मकं पुण्यं समर्पयामि नमः । तन्त्रे-

नीर्थां यं वायुत्मकं धूपं समर्पयामि नमः ।

मध्यमाभ्यां रं वज्रात्मकं दीपं समर्पयामि

नमः । अनामिकाभ्यां वं अम्बुतात्मकं नैवेद्यं

समर्पयामि नमः । इति कुलमूलावतारकल्प-

स्तुत्रटीकायां तृतीयकाण्डम् ॥

मानसव्रतं, स्त्री, (मानसकृतं व्रतम् । शाकपार्थिव-

वत् समासः ।) अहिंसादि । यथा,—

“अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यमकल्मशा ।

एतानि मानसान्याहुर्ब्रतानि तु धराधरे ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

मानसालयः, पुं, (मानसे आलयो यस्य ।) हंसः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

मानसिकं, त्रि, (मानस + ठक् ।) मनोभवम् ।

मानसशब्दात् षष्ठीप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ (पुं,

विष्णुः । यथा, महाभारते । १२ । ३६८ । ४ ।

“नमस्ते देवदेवेश ! निष्क्रिय !

निर्गुण ! मानसिक ! नामनामिक ! । ”)

मानसी, स्त्री, (मानस + स्त्रीत्वात् ङीप् ।) विद्या-

देवीविशेषः । इति हेमचन्द्रः । १। २। ५। मनो-

भवा च ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ७ । १ ।

“ततोऽभिधायतस्तस्य जन्निरे मानसीः प्रजाः ॥”)

मानसद्वं, स्त्री, (मानस्य गात्रप्रमाणस्य तन्

मानार्थं वा सूत्रम् ।) स्वर्णादिनिर्मितकटि-

सूत्रम् । इति धनञ्जयः । गोट् इति भाषा ॥

मानसौकाः, [सु] पुं, (मानसं सर ओको वासस्थानं

यस्य ।) हंसः । इत्यमरः । २ । ५ । २३ ।

(यथा, महाभारते । ८ । ४१ । १३ ।

“वयं हंसाश्चरामेमां पृथिवीं मानसौकसः ।”)

मानिका, स्त्री, (मानयति गर्भोऽकरोतीति । मन +

शिच् + खलु टाप् अकारश्चेत्त्वश्च ।) मयम् ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (माने प्रभवतीति । मान

+ ठक् ।) शरावः । इति वैद्यकपरिभाषा ।

शेर इति भाषा ॥

मानिनी, स्त्री, फलो वृक्षः । इति मेदिनी । ने,

१०६ ॥ (मानं अस्त्वस्याः । मान + इनिः । ङीप् ।

मानवती च ॥ (यथा, गीतगोविन्दे । ६ । २ ।

“हरिरभिसरति वहति षडुपवने ।

किमपरमधिकसुखं सखि ! भवने ॥

माघवे भाङ्कुरु मानिनि ! मानमये ॥”

अभिमानवती च । यथा, कुमारे । ५। ५३ ॥

“इयं महेश्वरप्रभृतीन्धिधिय-

श्चतुर्दिगीशानवमत्र मानिनी ।

अरूपहृद्यं मदनस्य नियहात्

पिनाकपाणिं पतिमासुमिच्छति ॥”

“मानिनीन्नाग्नीप्रभृतीरतिशय्य वर्त्तितवामिद्वभि-

मानवती ॥” इति तट्टीकायां मङ्गिनाथः ॥)

राज्यवर्द्धनस्य पत्नी । यथा, मार्कण्डेये । १०६। १०।